

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil blot spørge Enhedslistens ordfører om en enkelt ting: Ud fra sådan en god, gammeldags marxistisk indfaldsvinkel til det her spørgsmål burde man vel klappe i hænderne ved udsigten til at gøre indhug i teleselskabernes overnormale profit på området, i og med at de skal til at betale for at deltage i udviklingen af telemarkedet, eller er der noget, jeg har misforstået?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nej, jeg kan godt forstå, at hr. Søren Kolstrup er nervøs, eftersom man på sand liberalistisk vis her går ud og bortauktionerer et statsligt aktiv til dem, der har lavet den bedste business case og dermed fået den største profitindtjening. Så jeg har forståelse for hr. Søren Kolstrups ideologiske kvababelser.

Det, jeg ikke har forståelse for, er, at hr. Søren Kolstrup spørger om en skjult dagsorden, eftersom de telepolitiske teleaftaler er offentliggjort via Internettet. Jeg vil bare spørge, om hr. Søren Kolstrup har været inde og kigge efter dem.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Der er allerede stillet flere gode spørgsmål, som jeg også ser frem til besvarelsen af, men jeg skal bare tilføje ét: Hvorledes havde Enhedslisten eller hr. Søren Kolstrup ellers foretrukket, at vi havde organiseret det her, hvis den måde, man i det foreliggende lovforslag har gjort det på, er helt forkert?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg blev stillet spørgsmålet omkring mit forhold til kronerne. Jamen altså selve kronerne har Enhedslisten jo på intet tidspunkt syntes, det var af vejen at få fat i. Vi er selvfølgelig interesserede i, at disse kroner bliver anvendt så godt som muligt bl.a. til fællesskabsprojekter. Det smukkeste, man kunne gøre, var jo f.eks. at lave et infrastrukturnet, som kommer alle til gode, i stedet for at lade dem gå til drift. Det tror jeg er et meget grundlæggende princip for anvendelse af sådanne midler. Nej tak til drift, men ja tak til, at det kan være bredbånd, og at det kan være andre ting, som har noget med sektoren at gøre. Det er det ene.

Om jeg har været inde og se på en hjemmeside? Nej, det har jeg ikke, men det kunne jeg jo

gøre. Tak for opfordringen. Jeg ved ikke, om jeg bliver klogere dér. Nej, nej, der bliver rystet på hovedet. Men det vil jeg da bestemt gøre brug af.

Det tredje var hr. Hækkerup, som spurgte, om vi havde andre metoder i forbindelse med det foreliggende forslag. Jeg kan sige generelt, at vi jo har været meget optaget af at høre om skønhedskonkurrencen. Det er jo en smuk ting. Og derfor mener vi generelt som et grundprincip, at man ikke skal gå efter hurtige penge. Man skal først og fremmest sikre de langsigtede interesser og forbrugerne. Det er sådan et meget grundlæggende princip, men det er jo det, vi spørger til.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FRI):

I slutningen af 1980'erne havde vi den fornøjelse i Danmark, at vi skulle opbygge det såkaldte GSM-telefonnet. Det lovforslag, der dengang først blev produceret, indeholdt en bestemmelse om, at det kun var Tele Danmark, der skulle stå for GSM-projektet. Argumentationen bag, at det kun var Tele Danmark, der skulle stå for et GSM-projekt, var, at man på daværende tidspunkt vurderede, at det var helt urealistisk at forestille sig, at der var andre end Tele Danmark, der havde interesser.

Heldigvis fik vi indføjet et lille ændringsforslag, som betød, at vi i Danmark fik to selskaber i første omgang, der gik i vild konkurrence med hinanden. Det ene selskab, nemlig Sonofon, måtte ud i en betragtelig investering i at opbygge selve sendemodtagennettet. Men det gjorde de. De bar selv den gigantiske investering.

Nu er vi så nået dertil, hvor selv de mest fodslæbende må erkende, at den teknologiske udvikling altså går så hurtigt, at vi selvfølgelig skal nyttiggøre de begrænsede frekvensressourcer, vi har til rådighed, mest muligt.

Det nye er så UMTS-systemet. Klassisk tradition i Folketinget er jo, at vi benytter os af koncessionsprincippet, altså at vi finder en værdig koncessionshaver, og så kan vedkommende så eventuelt betale en afgift. Vi synes, at erfaringerne fra andre lande med auktionsprincippet viser, at det kan lade sig gøre at gennemføre det her ved hjælp af en auktion. Vi tror dog ikke, vi skal gøre os forestillinger om beløb af tyske dimensioner. Og det er der to grunde til. For det første er der ikke så mange brugere i Danmark